

Det Forslag, jeg i Dag fremsætter, er som en Følge af, at det støtter sig paa de 2—3 sidste Aars virkelige Kontorholdsudgifter, noget forandret fra det, som blev fremsat i forrige Samling, og hvad Hovedresultatet angaar, gaar det i den Retning, at det samlede Beløb, der forlanges, er mindre end det, der forlangtes i Fjor, det er endog saa et mindre Beløb, der forlanges, end det, der nu virkelig udgives i Henhold til den gældende Lov af 1876. Det er ganske vist ikke noget stort Beløb, det her drejer sig om, kun 250 Kr., der vilde bespares ved Bedtagelsen af dette Lovforslag. Det skulde glæde mig, om dette kunde være en særlig Ubefaling for Tinget, at man dog en Gang kunde blive færdig med denne Revision af Amtsforsvalternes Kontorhold. Det maa jo erindres, at om det end har overordentlig liden finansiell Betydning for Staten, om der til et Embede bruges nogle hundrede Kr. mere eller mindre, har det meget stor finansiell Betydning for de vedkommende Amtsforsvaltere, navnlig for dem, der af deres egen Lomme maa bidrage ikke ubetydeligt til deres Kontorhold. Det har ganske vist ogsaa Betydning for dem, der ville komme til at miste noget af deres nuværende Kontorhold, men for saa vidt de ikke bruge eller have brugt det Beløb, der har været dem tilstaaet, er der jo heller ikke nogen Uretfærdighed eller Ubillighed i, at det bliver afknappet, hvormod det ikke kan siges andet end at være i høj Grad ubilligt, at Vedkommende skal være nødt til at anvende mere paa sit Kontorhold, efter som Forretningerne udbvide sig, end det, han har haft i Berørelse derved af Staten. Med disse saa Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til det ærede Tings velvillige Behandling.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremsætter: a. Forslag til Lov angaaende Beregning af Pension for det kongelige Skuespil- og Balletpersonale; b. Forslag til Lov om Opførelse af nye Bygninger for det kgl. Frederiks Hospital, den kgl. Fødsels- og Plejehospital og de lægevidenskabelige Undervisningsanstalter; c. Forslag til Lov om Pønninger for de ved de kgl. Døvstummeinstituter og den kgl. Døvstummeskole i Nyborg ansatte Værere.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Det første af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar Pensionsberettigelse for det kongelig ansatte Teaterpersonale. Som de Herrer bekendt, lønnes jo Teaterpersonale dels ved faste Lønninger og dels ved Feu. Feuen udgør en meget væsentlig Del af Lønningen, den udgør ofte Halvdelen eller endog mere. Nu er jo Forholdet det, at Feuen beregnes i alt Fald for en Del efter det Antal af Stykker, det Antal Gange, en Skuespiller optræder, og heraf er det jo en naturlig Følge, at naar en Mand bliver ældre, skønt han endnu er tjenstdygtig, og Teatret nødig vil miste ham, gaar hans Indtægt lettelig nedad, idet han mister Indtægten af Feu. Dette er jo allerede et uheldigt Forhold, men endnu uheldigere stiller det sig for ham, naar han saa en Gang bliver nødt til at tage sin Afsted, idet da hans Pension i Henhold til Pensionsloven beregnes efter, hvad han har haft i Indtægt i de sidste 5 Aar, saaledes altsaa, at han i Fremtiden efter at være gaaet af vil faa en betydelig mindre Pension, end om han var gaaet af nogle Aar i Forvejen. Dette er for det første en Ubillighed lige overfor vedkommende Embedsmand, men dernæst vil det ogsaa konsekvent have uheldige Følger for Teatret og uheldige Følger for Statskassen. For Teatret vil det have den uheldige Følge, at vedkommende Skuespiller opfordres til, naar han begynder at mærke, at hans Kræfter tage af, at søge sin Afsted, saa snart det paa nogen Maade kan ste, idet han da vil sige til sig selv: Mine Indtægter som Skuespiller maa nødvendigvis gaa ned ad Bakke, naar jeg bliver, som jeg maatte kan, 5 à 10 Aar endnu, vil jeg faa langt mindre Pension, end naar jeg nu kan opnaa Afsted med den højeste Pension, som efter mit hidtil værende Tjenestetid kan naas. For Statskassen vil det ligeledes være uheldigt, da Pensionsbyrden derigennem ganske sikkert vil stige, idet vedkommende Embedsmand tidligere vil tage sin Afsted, end han under andre Forhold vilde tage den. I Henhold hertil gaar Lovforslaget ud paa, at naar en Embedsmand ved Teatret gaar af, skal hans Pension beregnes, ikke efter de sidste 5 Aars Feu, men efter den højeste Feu, han har haft i 5 paa hinanden følgende Aar. Dette Lovforslag er uarbejdet af Ministeriet snart for 40 Aar siden, første Gang i Aaret 1851, men det blev ikke forelagt. Senere har det været fremme ved de forskellige Teaterkommissioner og er nu igen bragt frem. Jeg ser ikke rettere, end at det er et Forslag,